

عنوان مقاله:

پایش زیستی غلظت فلز جیوه در جایگاه های ۱۶ گانه رویش پر مرغابی سانان وحشی ایران و بررسی سلامت غذایی آن ها به کمک سطح و استراتژی تغذیه

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 8، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی صادقی - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، نور، کد پستی: ۴۶۴۱۴ - ۳۶۵

سید محمود قاسمیپوری - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، نور، کد پستی: ۴۶۴۱۴ - ۳۶۵

نادر بهرامی فر - گروه محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس، نور، کد پستی: ۴۶۴۱۴ - ۳۶۵

خلاصه مقاله:

فلزات سنگین عناصری هستند که در همه جا هستند، ثبات بالایی دارند، غیر قابل تخریب زیستی هستند و هم چنین نیمه عمر بیولوژیکی بالایی دارند. از بین فلزات سنگین، جیوه سمی ترین عنصر غیر ضروری باشد و اصلی ترین نگرانی را در رابطه با تاثیرات مضر زیست محیطی دارد. هم چنین باعث اثرات سوء در پرندگان و کاهش جمعیت آن ها می شوند. پس نیاز است که یک اکوسیستم مورد ارزیابی قرار بگیرد. هدف از پژوهش حاضر این است که سطوح مختلف جیوه را در انواع مختلف پر در چهار گونه از مرغابی سانان تالاب بین المللی فریدون کنار که شامل غاز خاکستری (*Anser anser*)، خوتکا (*Anas crecca*)، فیلوش (*Anas acuta*) و اردک سرسبز (*Anas platyrhynchos*) می باشند مورد بررسی قرار گیرد و تفاوت های این چهار گونه را به لحاظ سطوح و استراتژی تغذیه ای و جایگاه رده بندی بررسی شود. در این پژوهش قرائت فلز جیوه توسط دستگاه پیشرفته اندازه گیری ترکیبات جیوه انجام شد. نتایج نشان داد که بین چهار گونه مورد بررسی به لحاظ آماری تفاوت معنی داری در میانگین مقدار جیوه وجود دارد ($P < 0/001$). فیلوش و خوتکا با بیش از ۹۰۸ و ۳۱۰ نانوگرم بر گرم وزن خشک، کم ترین میانگین کلی تجمع جیوه را نشان داد. به عنوان نتیجه دیگر، غلظت جیوه در تمامی گونه های مورد بررسی از حداکثر میزان مجاز توصیه شده توسط سازمان های بین المللی کم تر است که البته این میزان می تواند در آستانه یک زنگ خطر باشد.

کلمات کلیدی:

فلزات سنگین، مرغابی سانان، فریدون کنار، جیوه، سطح تغذیه ای، غلظت مجاز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1313313>

